

Dia de les Illes Balears

Digníssimes autoritats,

Guardonats, familiars i amics,

Senyores i senyors,

Siau tots benvinguts a aquest acte de celebració del Dia de les Illes Balears, en què també celebrem el trentè aniversari del nostre Estatut d'autonomia.

Durant tots aquests anys, l'Estatut, conjuntament amb la Constitució espanyola, ha establert el marc jurídic que ha presidit aquest gran treball que hem fet junts i del qual ens podem sentir molt orgullosos.

L'acció del nostre Govern s'emmarca directament en una norma que va voler ser, des del principi, un gran punt de trobada per a cadascun dels ciutadans de les Illes Balears. Un referent comú que fos un punt d'unió i una base ferma sobre la qual edificar un

espai nostre que tots compartíssim amb la resta dels espanyols. Perquè hi ha desset formes diferents de sentir-se espanyol i una forma única de sentir-se mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterenc.

L'actual conjuntura econòmica ens fa replantejar moltes coses, fins i tot s'han qüestionat els estatuts d'autonomia. Aprofit avui per recordar tot allò que té de positiu el nostre Estatut d'autonomia i allò que ens aporta:

En primer lloc, el pluralisme i la diversitat de les regions d'Espanya, que, en el marc d'un projecte comú de la nació, volen que es respectin les seves identitats i trets que els diferencien.

En segon lloc, que la democràcia és molt més útil com més apropa la capacitat de decidir a la persona concreta.

I, per descomptat, que les solucions donades des de la proximitat s'adaptin millor a les necessitats dels ciutadans que les que provenen d'instàncies del poder més llunyanes.

Molts es qüestionen si cal reformar el nostre Estatut d'autonomia. Pens que si avui el redactàssim per primera vegada probablement s'ajustaria més a les nostres circumstàncies, però sincerament crec que reformar o no reformar l'Estatut d'autonomia no és un debat prioritari en el dia a dia dels ciutadans d'aquestes Illes. Hi ha temes més urgents com ara reactivar l'economia, lluitar contra l'atur o combatre la corrupció... Aquests són els vertaders aspectes que ens preocupen i que ocupen tota la nostra atenció ara com ara.

L'acte d'avui és una celebració de la nostra identitat i un homenatge a la nostra societat. Qualsevol societat que vulgui avançar ha de fer-ho recolzant-se

sobre els seus millors exemples i, per això, és necessari fer-los públics. Per justícia, i també per una mera qüestió d'intel·ligència, perquè seguir l'exemple dels millors sempre serà bo.

Així, el primer que vull fer avui és donar les gràcies a tots els guardonats. Als qui reben la Medalla d'Or de la Comunitat i als qui reben el Premi Ramon Llull. Gràcies pel vostre treball, pel vostre esforç i per tot allò que heu fet. Però molt especialment per com ho heu fet els que avui sou aquí i per com ho varen fer els qui desgraciadament ja no són entre nosaltres.

Hi ha moltes maneres de contribuir a fer una societat millor. Cadascun dels guardonats en representa una. Cada guardonat representa el fet d'anar més enllà, deixant de banda el profit individual, per fer la seva contribució a la societat. Cadascun d'ells representa una forma de millorar el lloc en el qual vivim. Cadascun dels guardonats té i ha demostrat un compromís amb la nostra societat. Perquè quan un

fa les coses amb la il·lusió de fer-les per als altres, les fa millor.

l avui, no ens enganem, és un mal moment per reivindicar l'exercici de la política com una de les maneres de participar en la construcció d'una societat millor. Per desgràcia, parlar de política avui és parlar de corrupció, d'interessos ocults, de trames fosques... Parlar de política és parlar de qualsevol cosa, menys de vocació de servei públic, definició que no s'hauria d'haver vist mai alterada.

Parlar de política avui dia és parlar d'un problema. Però parlem de solucions: hi ha moltes persones en aquesta comunitat que cada dia treballen des de la política amb l'objectiu tan nítid i transparent, tan digne i generós, d'ajudar les persones. Amb l'objectiu de fer alguna cosa perquè la vida de la majoria sigui millor. N'hi ha molts bons exemples i és hora que també els valorem.

Dignificar l'exercici de la política és una tasca que en primer lloc hem de fer els qui ens hi dedicam. Amb les nostres accions. Respectant sempre la llei. Des de l'exemplaritat. I sent proactius en la denúncia de les conductes que no respecten la llei. Hem de tenir tolerància zero amb la corrupció.

En l'exercici del servei públic hem de tenir en compte i assumir que som nosaltres, els qui ens dedicam al servei als ciutadans, els qui hem de ser els primers a treballar per dignificar la política, però no ho podem fer sols.

La societat es pot implicar per tenir la classe de dirigents que necessita. Els polítics que vulgui. La societat és qui té la força i, sobretot, el dret de fer que la política atengui a les seves demandes, perquè sigui allò que les persones volen. No hi ha major actiu per als qui governam que el de comptar amb la confiança de les persones i això és el que

avui està en dubte. Sense confiança no hi ha política que valgui.

Per això, és urgent que els qui exercim aquest ofici des de la vocació de servei fem un pas endavant per dir que no és cert. No tots els polítics són iguals. La majoria som aquí per defensar unes idees perquè hi creim. Perquè volem participar en la construcció d'una societat millor.

Com sabeu, ja fa un parell d'anys que participo en la política i la major part del temps ho he fet en la que per a mi és la millor escola d'aquest ofici: la política municipal. Al principi, com a regidor i, després, com a batle de Marratxí. Venc del municipalisme. I vaig dir aquí mateix en l'acte de presa de possessió com a president de la comunitat que volia ser "el batle de les Illes Balears".

Ho vaig dir en virtut del meu sentiment, de la meva experiència, de la meva manera de fer política... Però també com a homenatge a tantes i tantes persones que he conegut durant aquest recorregut en la política local.

La política de proximitat. Persones que posaven i posen el cor per ajudar els altres. Del meu partit i de la resta de formacions polítiques. Amb càrrec i sense càrrec. Amb sou i sense sou. Persones sense límits en la seva entrega als seus veïnats, als ciutadans, a la societat. Persones que anteposaven la seva voluntat de servei a tot. Persones per les quals avui els dic que ho paga ser aquí, i per les quals puc dir ben alt i clar que no tots els polítics són iguals; la gran majoria són bones persones amb ganes de servir i de ser útils, amb ganes de ser part de la solució dels problemes de tots.

Avui, a prop ja d'arribar a la meitat de la legislatura, vull compartir amb tots vosaltres la meva satisfacció

pel treball que el Govern està duent a terme i especialment amb el compliment de dos compromisos que eren fonamentals, inajornables.

Parl de l'equilibri pressupostari i de la reforma de l'Administració. Dues qüestions encara no resoltes, però que per descomptat estan molt millor de com estaven el juny de 2011. S'ha fet, i es fa, una bona feina amb unes condicions difícils, amb molt poca ajuda.

El Govern continuarà aquesta comesa i augmentarà els seus esforços per aconseguir acords, perquè la societat ens demana als polítics que fem la feina plegats per no desfer-la després per separat.

Vull recordar que quan ens vàrem fer càrrec del Govern el dèficit públic era del 4,1 per cent. Entre tots hem fet un gran esforç en poc temps i hem aconseguit rebaixar-lo notablement, i vull donar-li el valor que es mereix. Per això compareixeré a petició

pròpia al Parlament per explicar aquesta gran tasca desenvolupada. És un esforç que hem fet tots i que, a més, hem fet mantenint i salvaguardant els serveis socials, la sanitat i l'educació. L'Estat del benestar continua aquí. Però, ara, més ben gestionat.

Era urgent també desenvolupar una gran reforma de l'Administració. No teníem una administració adequada a les circumstàncies que ens envolten i avui, d'entrada, és molt més seriosa, més reduïda i, per descomptat, moltíssim més austera. Amb uns índexs de transparència inqüestionables.

Quant a la reestructuració del sector públic instrumental, avui ja hi ha 60 empreses menys i 30 de pendents de les auditories financeres per acabar el procés. Això és fer feina. Potser parlant menys, però fent, que és el que els ciutadans ens demanen.

Aquesta és la nostra feina i el nostre dia a dia. Complir amb el nostre deure i fer allò que sigui necessari.

En aquest camí estam treballant. Però és bo que de tant en tant ens aturem un moment a reflexionar, a passar comptes i reconeguem la feina feta. No es tracta aquí de tirar floretes a ningú ni de posar-nos medalles, sinó senzillament de constatar uns resultats als quals ha contribuït molta gent amb el seu esforç. Polítics, funcionaris i ciutadans en general.

Perquè encara que alguns dies ho pugui semblar, la veritat és que no tot s'enfonsa, no tot és un desastre.

Ningú pretén negar les dificultats del moment, però amb voluntat, ganes i esperit de sacrifici, és ben segur que n'arribarem a sortir.

Mirau, hi ha una expressió molt nostra que diu: “**en acabar, comptarem**” i aquesta és la nostra confiança. Els crítics ens podran dir que ens hem

equivocat, que no hem fet les coses com ells volien, que ho podíem haver fet millor... Però allò que no ens podrà negar mai ningú és que hem fet feina, molta feina per intentar fer el millor per la nostra societat. Per res més.

Qui no fa res, no s'equivoca mai. Som humans, prenem decisions i ens podem equivocar, però hem de tenir iniciativa, actuar en positiu, no estar inoperants ni inactius... Per això ens vàreu triar i això és el que estam fent.

I en aquesta celebració de la nostra identitat, en aquest trentè aniversari del nostre Estatut, vull dir-vos que tenim motius per a l'optimisme. Pensar que les coses aniran bé no és pecar d'excessiva eufòria. Sent realista podem dir que les Illes Balears en sortiran, de la crisi, i que no queda tant per aconseguir-ho. Perquè Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera han demostrat tenir una economia més forta que la d'altres comunitats.

La previsió de creixement per a 2013 és positiva, davant la mitjana negativa de la resta d'Espanya. La temporada turística de 2012 va ser bona i tot apunta al fet que la de 2013 serà millor, amb els efectes que això ha de tenir en l'economia i en la contractació de persones. Les Illes Balears són l'única comunitat autònoma que, segons l'Enquesta de població activa, crea ocupació: s'ha augmentat en més de 14.000 llocs de treball l'any 2012 per comparació a l'any anterior. Els resultats del mercat laboral de les Illes Balears són els més dinàmics de l'Estat.

Una altra dada en la qual vull que repareu és que l'any passat es varen crear a les Illes Balears més de 2.500 noves empreses, cosa que va suposar un increment del 10 per cent respecte al 2011. Això vol dir que el 2012 cada dia es varen crear 7 noves empreses.

En definitiva, no pretenc asseverar que ja hem arribat allà on anàvem. Mentre hi continuï havent les xifres de desocupació que encara avui té aquesta

comunitat, aquest Govern no podrà estar satisfet, ni content... Però sí puc dir-vos que som en el camí adequat i cada dia més a prop. En sortirem de la crisi.

Els avui guardonats ho són pel que han fet i pel que fan, però vull remarcar que per aconseguir el que han aconseguit ha estat fonamental com ho han fet, la seva aptitud per descomptat, però també la seva actitud.

Per acabar, parlant de l'actitud necessària per tirar endavant, no puc tancar aquestes paraules sense fer una referència expressa al pare Serra, perquè, com tots sabeu, enguany es compleixen 300 anys del seu naixement. El Govern s'ha implicat del tot en la seva celebració, encapçalant la iniciativa per potenciar aquest esdeveniment.

Aquest mallorquí de Petra ens deixà també una lliçó per aprendre amb la seva vida exemplar: ell, que als 30 anys ja ocupava una càtedra de teologia a la Universitat Lul·liana de Palma, podia haver tingut una vida regalada, envoltada d'èxits i honors.

Però va escollir la coherència amb els seus principis franciscans, de servei als altres, i va triar el camí de les missions amb tot el que això suposava, deixant família i amics, a canvi d'una vida dura i plena de sacrificis, enfrontant-se fins i tot a les autoritats del moment per tal de seguir endavant amb el seu objectiu.

Aquest esperit, que el va fer incansable i creatiu, es el que ens ha de servir de referència per saber créixer davant l'adversitat, per no deixar caure mai els braços i per treballar intensament en la millora de la comunitat.

Molts d'anys a tothom!